

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Biblioteki Narodowej BOZ 90, k. 51v–52

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 32

[32] De viro, qui alterum vulnerat, et si ad iudicium in facto manifesto deductus fuerit. Capitulum XXXii

<xlix^a> [S]i aliquis detinet hunc, qui ipsum vulneravit in facto recenti, ipsum cum clamore ad iudicium deducit, quot si querulatur cum prolocutore: „Domine iudex, ego cum querela propono super istum virum, quod ipse venit inter municipalia vel in strata regia, et in me pacem violavit, et me spoliavit [k. 52] in meo corpore et in meis rebus bonis, et me vulneravit, dum pacem in me confregit. Tunc vidi ego ipsum propria in persona et proclamavi ipsum cum clamore, et ipsum captivum huc ad iudicium deduxi, et volo ipsum vincere per eos, qui clamorem meum audierunt, et cum meo testimonio vero, ut ius michi diffinierit. Et in sententia requiro, quomodo hoc probare debeam, ita ut michi proficiat in iure meo”. Extunc satisfacionem adversarius rectam petat pro hac querimonia, et dicat se de facto innocentem. Ille, qui ipsum manifesto ditinuerit, facilius eum vincere potest cum testimonio, quam ipse captivus cum testimonio evadere possit. Si, ut iuris est, probavit testimonio, ille solvat collum, si est homicidium, vel ad manum, si vulnus monomochale fuerit, cum ad iudicium ipsum manifesto facto deduxerit. Protestare potest quivis vir alteri astare, qui in suo iure non possit argui, excepto patre et matre, et filio necnon mercenario.

^a na marginesie

[hasła: zranienie, skarga, gorący uczynek, pełnomocnik, droga królewska, sąd, gwar, zabezpieczenie, niewinność, zabójstwo, kara śmierci, kara ucięcia ręki, rana godna pojedynku, świadek, ojciec, syn, brat, najemnik]